

Rada Miejska
ul. Kopernika 19
87-720 Ciechocinek
(7)

BR.0003.41.2017

Urząd Miejski w Ciechocinku
WZRODZENIE ORGANÓW SAMORZĄDOWYCH
wzrostło dnia 13.12.2017 r.

liczba załączników .....
Podpis .....

Ciechocinek, dnia 11.12.2017 r.

Jarosław Jucewicz
ul. Stolarska 6 m6
87-720 Ciechocinek

W odniesieniu do Pana wypowiedzi na sesji Rady Miejskiej dniu 27 listopada 2017r. informuję, że nie zgadzam się z Pana stwierdzeniem, że Stowarzyszenie Prawo do Życia dowiodło przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym, że decyzja organu została wydana z rażącym naruszeniem prawa. bowiem zarzuty SKO w wielu kwestiach są chybione i tak np.:

- zarzut SKO co do rażącego naruszenia prawa – art. 54 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez nieokreślenie w decyzji parametrów takich jak: typ anten, liczba anten i ich moc jest chybiony, bowiem:

- 1) w treści decyzji na str. 2 w pkt 2.1.5 znajduje się liczba anten oraz ich rodzaj,
- 2) z art. 54 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie wynika wprost, że takie elementy winny być zawarte w decyzji, przepis ten nie wskazuje enumeratywnie tych elementów,

Z art. 54 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że: „decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego określa:

- 1) rodzaj inwestycji;
- 2) warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie:
  - a) warunków i wymagań ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
  - b) ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
  - c) obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
  - d) wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich,

e) ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych;

3) linie rozgraniczające teren inwestycji, wyznaczone na mapie w odpowiedniej skali, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 2 pkt 1”.

3) przytoczone w decyzji SKO orzeczenia są nieaktualne tzn. sprzed 12 lat i wydane za rządów bardziej restrykcyjnych przepisów prawnych dla tego typu inwestycji – mam tu min. na myśli rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

4) decyzja jest związana wnioskiem tj. decyzja Burmistrza została wydana na wniosek i zgodnie z nim, a we wniosku inwestora znajduje się liczba anten, rodzaj, moc poszczególnych anten i ich azymuty.

Kolejny zarzut organu to brak analizy, który również jest chybiony, bowiem analiza została przeprowadzona i zawarta w uzasadnieniu decyzji na stronach o nr 5 i 6 nr zarówno projektu decyzji jak i decyzji ostatecznej.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zawarło również w swojej decyzji stwierdzenie, że organ nie wzywał inwestora o uzupełnienie informacji i że organ nie dokonał oceny kwalifikacji przedsięwzięcia. Stwierdzenia te są nietrafione, bowiem przed wydaniem decyzji organ zapoznał się z wnioskiem i kwalifikacją przedsięwzięcia do których nie miał zastrzeżeń i po zbadaniu parametrów poszczególnych anten jak i całego przedsięwzięcia, przygotował projekt decyzji inwestycji celu publicznego. Nieprawdziwe są również twierdzenia, że organ nie poddał analizie parametrów, bowiem organ wydając decyzję jest związany wnioskiem i to na podstawie wniosku wydaje decyzję, a we wniosku wszystkie parametry tj. takie jak liczba anten, rodzaje anten, moc poszczególnych anten, azymuty anten, odległości w osi głównej wiązki promieniowania znajdowały się we wniosku i były poddane analizie.

Stanowisko organu odnośnie oddziaływania inwestycji na środowisko znajduje się na str. 3 pkt. 2.2.1. oraz pkt 2.2.2. decyzji.

Poprosiłem o przeanalizowanie zarzutów SKO pod kątem zgodności z przepisami prawa a także z zasadami przygotowywania projektu decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego. Takie stanowiska zostały przedstawione przez radcę prawnego Krzysztofa Bukowskiego, prowadzącego obsługę prawną Gminy Miejskiej Ciechocinek, Panią Magdalenę Zwierzchowska – Drożdża – kierownika Referatu Gospodarki Terenami i Ochrony Środowiska, Panią Elżbietę Matusiak – urbanistę/autora projektu decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla tego zamierzenia.

Wskazane wyżej osoby potwierdzają, że stwierdzenie o wydaniu przedmiotowej decyzji z naruszeniem prawa jest nieuzasadnione.

Te trzy osoby analizowały decyzję SKO i wskazały na podobne nieścisłości w tej decyzji. Ponadto tak jak wspomniałem na sesji zleciłem wykonanie audytu dotyczącego prawidłowości procedury w sprawie wydania tej decyzji, gdzie nie stwierdzono żadnych uchybień ze strony tut. Urzędu.

Ponadto należy nadmienić, że decyzja była opiniowana przez właściwe organy, a w szczególności Inspekcję Sanitarną, organy ochrony środowiska (RDOŚ), które również analizowały projekt decyzji pod kątem spraw związanych z ochroną środowiska.

Niestety organ wydający decyzję (tj. Burmistrz Ciechocinka) nie ma możliwość zaskarżenia decyzji SKO, natomiast może wystąpić do prokuratury, która zgodnie z k.p.a. ma prawo brania udziału w postępowaniu administracyjnym, w tym również zaskarżenia decyzji administracyjnych i z tego środka prawnego zamierzam skorzystać.

Jednocześnie pragnę wyraźnie podkreślić, iż w przypadku naszej Gminy, SKO stwierdziło rażące naruszanie prawa poprzez rzekomy brak parametrów w decyzji takich jak typ anteny, moc oraz ilości anten, a tym samym naruszenie postanowień art. 54 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zapominając o tym, że ów przepis prawny nie zawiera takich wymogów. Natomiast szczegóły dotyczące typu anten, ich ilości oraz mocy zostały zawarte we wniosku, a sama decyzja zawiera rodzaj i liczbę anten (porównaj str. 2, pkt 2.1.5. decyzji).

Ponadto pragnę uściślić, że stacja bazowa telefonii komórkowej P4 została postawiona nie na podstawie decyzji Burmistrza Ciechocinka tylko pozwolenia na budowę Starosty Aleksandrowskiego, który również analizował dokumentację w tym projekt budowlany i również potwierdził, że „planowana inwestycja zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U. 2010 nr 213, poz. 1397 z późn. zm.) nie jest zaliczana do inwestycji mogących oddziaływać na środowisko”.

Kolejnym organem, który zajmował się tą sprawą i analizował dokumentację był Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Aleksandrowie Kujawskim, który udzielił pozwolenia na użytkowanie kontrowersyjnego masztu. Jednocześnie nadmieniam, że organ ten posiada aktualne badania po uruchomieniu masztu. Według sprawozdania z pomiarów pól elektromagnetycznych wykonanych dla celów ochrony środowiska w 53 miejscach badanych wokół masztu nie ma żadnych przekroczeń poziomu pola elektromagnetycznego, co oznacza, że w 53 punktach poziom jest dopuszczalny.

Ponadto warto nadmienić, że badania te były wykonywane również w środku budynków min. ul. Strażacka 1, ul. Strażacka 3, ul. Strażacka 4, ul. Strażacka 5, ul. Stolarska 2, ul. Hermanowskiego 4, ul. Hermanowskiego 2, ul. Broniewskiego 3, ul. Broniewskiego 15c i 15d.

Natomiast odnośnie kumulacji mocy to przypominam że zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia z 9 listopada 2010 r. do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się między innymi instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

- a) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) 20 000 W

- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna

Z kolei zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 8 przedmiotowego rozporządzenia o przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się między innymi instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

- a) 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) 1000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

e) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

f) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

g) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny - przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna.

Za bezzasadny uznaję zarzut pominięcia przez organ § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 2010 r., bowiem zgodnie z tym przepisem do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1. Przypominam, że stacja bazowa jest jedyną tego rodzaju instalacją na analizowanym obszarze, zatem nie zachodzą przesłanki do zastosowania § 3 ust. 2 pkt 3 tego rozporządzenia. W tym zakresie pragnę powołać się na stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego przedstawione w wyroku z dnia 20 listopada 2013 r. sygn. akt II OSK 1421/12, zgodnie z którym przepis § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów 2010 r. przewiduje konieczność ustalenia skumulowanego promieniowania elektromagnetycznego jedynie w sytuacji, gdy na terenie zakładu lub obiektu jest realizowane lub już jest zrealizowane takie samo przedsięwzięcie.

Proszę zauważyć, że w tym zakresie obecna regulacja zdecydowanie różni się od przepisów § 3 pkt 8 i § 2 pkt 7 w zw. z § 4 poprzednio obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r., które nie zawierały takiego wyłączającego zastrzeżenia; w konsekwencji na podstawie § 4 tego rozporządzenia przyjmowano praktykę sumowania parametrów przedsięwzięć tego samego rodzaju, położonych na terenie jednego zakładu lub obiektu. Wobec zmiany stanu prawnego utraciły znaczenie argumenty i tezy przyjmowane przez sądy administracyjne w wyrokach wydanych na podstawie poprzedniego stanu prawnego, zaś aktualnie na etapie kwalifikacji przedsięwzięcia brak jest podstaw zarówno do sumowania mocy anten sektorowych i anten radiolinii, jaki i sumowania mocy

poszczególnych anten sektorowych działających na jednym azymucie i uwzględniania "kumulacji pola elektromagnetycznego".

Z woli prawodawcy inwestor jest zobowiązany uzyskać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tylko w odniesieniu do urządzeń o wskazanej mocy jeżeli miejsca dostępne dla ludzi znajdują się w odległościach wskazanych w rozporządzeniu, w linii prostej biegnącej od nadajnika w osi jego wiązki.

Dla rozstrzygnięcia zarzutów podniesionych przez Pana konieczne jest ponadto zwrócenie uwagi na konsekwencję prawodawcy, który sukcesywnie liberalizuje przepisy decydujące o kwalifikacji przedsięwzięcia z punktu widzenia ewentualnej konieczności wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy poprzedzające rozporządzenie z 9 listopada 2010 r. czyli przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do porządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, Dz. U. z 2004 r. poz. 2573, (w różnych jego wersjach), przewidywały że potencjalne niebezpieczeństwo negatywnego oddziaływania na środowisko stacji bazowej telefonii komórkowej zachodzi w określonej przestrzeni "wzdłuż osi wiązki" promieniowania anteny. Przyjmowano zatem, że promieniowanie elektromagnetyczne miało postać wiązki, która nie jest jednak linią lecz wycinkiem przestrzeni, (por. Jan Szuma, "Stacje bazowe telefonii komórkowej jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko", Przegląd Prawa Ochrony Środowiska 1/2011, s. 56-57). W obecnym stanie prawnym w oparciu o który orzekające organy kwalifikowały przedmiotowe przedsięwzięcie (rozporządzenie z 9 listopada 2010 r.) zawężono ocenę i zobowiązano organy administracji do badania oddziaływania wiązki jako linii. Stwierdzając powyższe już w tym miejscu należy zauważyć, że w zakresie podnoszonej argumentacji powołuje się również na poglądy wyrażone w orzeczeniach, które zostały wydane pod rządami uprzednio obowiązującego rozporządzenia z 9 listopada 2004 r. które z przedstawionego powyżej powodu są już częściowo nieaktualne.

Takie stanowisko tj. odnośnie braku obowiązku dokonywania kumulacji poszczególnych anten w ramach tego samego przedsięwzięcia zostało utrwalone w linii orzecznictwa min. w następujących wyrokach: wyrok NSA w Warszawie z dnia 17 lutego 2017r., II OSK 1448/15, wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 listopada 2013r. sygn. akt II OSK 1421/12, wyrok WSA w Krakowie z dnia 22 września 2015 r. sygn. akt II SA/Kr 1660/14, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 2 listopada 2017 r. sygn. akt II SA/Po 478/17.

Cytując Pana stwierdzę, że takich wyroków jest dużo, z tą różnicą że ja przetaczam stosowne wyroki i ich sygnatury. Natomiast Pan podał za ledwie jeden wyrok z pomyłoną miejscowością której on dotyczył tj. Pan podał Mierzno, a jak się domyślam to chodziło Miedźno i wyrok z dnia 16 czerwca 2015 r. sygn. akt II OSK 2706/13. Wskazany wyrok

odnosi się do innej sytuacji i z innych powodów uwzględniono zarzuty Stowarzyszenia. Reszty wyroków nie dołączył Pan do protokołu, pomimo że deklarował, więc nie mogę się do nich ustosunkować.

W kwestii wysokości ewentualnych nowych budynków, które w przyszłości miałyby powstać w tym obszarze mogę Pana uspokoić, tut. Urząd już wcześniej określił w nowym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ciechocinka przyjętym uchwałą NR XXXV/195/17 Rady Miejskiej Ciechocinka z dnia 29 maja 2017 roku ograniczając w tym obszarze wysokość zabudowy do 10,5m. Zatem nie ma możliwości aby powstały wyższe budynki niż określone w uchwalonym dokumencie.

BURMISTRZ
mgr inż. Łukasz Dzierżewicz

Do wiadomości:

Przewodniczący Rady Miejskiej Ciechocinka